

Η χώρα είναι καταδικασμένη...

Κώστας Στούπας

Του Κώστα Στούπα

Ο Χαρίλαος Τρικούπης στο ευρύ κοινό έχει μείνει γνωστός για τη φράση "Δυστυχώς επτωχεύσαμεν" και όχι για άλλες μνημειώδεις φράσεις όπως "η Ελλάς προώριεται να ζήση και θα ζήση" ή "Ανθ' ημών ο Γουλιμής...καληνύχτα σας" με την οποία και εγκατέλειψε την πολιτική.

Ο Μιλτιάδης Γουλιμής ήταν κάποιος Μεσολογγίτης πολιτευτής τον οποίο ο σοφός λαός της εποχής έστειλε το 1895 στη Βουλή αντί του Τρικούπη, σαν τους δεκάδες που ζεσταίνουν τα έδρανα του κοινοβουλίου σήμερα...

Από τις τρεις φράσεις του Τρικούπη η μόνη που δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες είναι η φράση: "Η Ελλάς προώριεται να ζήση και θα ζήση".

Εκτός της δημογραφικής γήρανσης που οι πάντες συνεχίζουν να υποεκτιμούν και του σοσιαλιστικού "βακίλου" που έχει προσβάλει εδώ και δεκαετίες και έχει σαπίσει τον κοινωνικό κορμό της χώρας -όπως και της Δύσης συνολικότερα-, η Ελλάδα απειλείται με ολοσχερή κατάρρευση της κοινής λογικής.

Τα στοιχεία που δημοσιοποίησε προχθές το Ινστιτούτο Ερευνών της ΓΣΕΕ καταδεικνύουν με σαφή τρόπο γιατί η χώρα συνεχίζει να κινείται με ταχύτητα προς το παγόβουνο.

Αναφέρει λοιπόν η τελευταία έρευνα:

"Με λιγότερα από 800 ευρώ μηνιαίως, αμείβεται το 51,6% των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα.

Από αυτούς, το 15,2% έχει μισθό έως 499 ευρώ, το 23,6% μεταξύ 500-699 ευρώ και το 12,8% μεταξύ 700-800 ευρώ.

Μισθό της τάξεως των 800-999 ευρώ εισπράττει το 17,3% ενώ το όριο των 1.000 ευρώ ξεπερνά μόλις το 17,8% (σ.σ εκ των οποίων 11,1% μεταξύ 1.000-1.299 ευρώ και 6,7% άνω των 1.300 ευρώ).

Αντίστοιχα στον ευρύτερο δημόσιο τομέα: κάτω των 800 ευρώ ποσοστό 11% (3,1% έως 499 ευρώ,

3,5% μεταξύ 500-699 ευρώ και 4,4% μεταξύ 700-799 ευρώ), μεταξύ 800-999 ευρώ ποσοστό 23,6% και άνω των 1.000 ευρώ ποσοστό 54,4% (38,5% μεταξύ 1.000-1.299 ευρώ και 15,7% άνω των 1.300 ευρώ)".

Πάνω από 1.000 Ευρώ εισπράττει το 54,4% των δημοσίων υπαλλήλων και μόλις το 17,8% των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα.

Η Ελλάδα έχει εργατικό δυναμικό περί τα 5 εκατ. Από αυτούς, σύμφωνα με την έρευνα το 30% είναι άνεργοι. Άρα, μένουν 3,5 εκατ. Αν υπολογίσουμε και την μετανάστευση περί των 500 χιλ. των πλέον ειδικευμένων και δυναμικών στοιχείων του εργατικού δυναμικού, μας απομένουν περί τα 3 εκατ. απασχολούμενων.

Αν από αυτούς 750 χιλ. απασχολούνται στο δημόσιο και περί τις 150-200.000 στο ευρύτερο δημόσιο μας μένουν περί τα 2 εκατ. που απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα ως μισθωτοί και ελεύθεροι επαγγελματίες.

Το 18% των 2 εκατ. του ιδιωτικού τομέα που λαμβάνει πάνω από 1.000 Ευρώ αθροίζει περί τις 360 χιλ. εργαζόμενους. Το 54% των δημοσίων υπαλλήλων αντίστοιχα αθροίζει περί τις 400 χιλ. Είναι απλό να σκεφτεί κάποιος πως οι πρώτοι πρέπει να βγάλουν εκτός από τον δικό τους μισθό και τον μισθό των δεύτερων...

Γίνεται; Δεν γίνεται, αλλά αυτό είναι το ένα σκέλος...

Καθώς το δημόσιο δεν παράγει φόρους και εισφορές αλλά τους καταναλώνει, τα 2 εκατ. πρέπει να συντηρήσουν 1 εκατ. περίπου στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο + 2,7 εκατ. συνταξιούχους + 1,5 εκατ. ανέργους+ τα προστατευόμενα μέλη...

Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο και οι συνταξιούχοι που πληρώνονται από φόρους και εισφορές κάθε πρώτη του μήνα, αθροίζουν 2,7 + 0,9 εκατ. ίσον με 3,6 εκατ. Άρα, σε κάθε εργαζόμενο στον ιδιωτικό τομέα εκτός ανέργων και προστατευόμενων μελών αναλογούν 1,8 εργαζόμενοι του δημοσίου και συνταξιοδοτούμενοι...

Αν τώρα ο μέσος μισθός στο δημόσιο και η μέση σύνταξη είναι υψηλότερα από το μέσο μισθό στον ιδιωτικό τομέα που είναι ο χρηματοδότης τότε εύκολα μπορεί κάποιος να καταλάβει γιατί το ρολόι που μετρά το χρόνο της κατάρρευσης της χώρας μετρά αντίστροφα εδώ και καιρό...

Τα νούμερα δεν θα έβγαιναν ακόμη και αν στον ιδιωτικό τομέα εργάζονταν οι διπλάσιοι με αρκετά μεγαλύτερες αμοιβές.

Για να το καταλάβει και ο πλέον ηλίθιος περί τα οικονομικά σε αυτήν τη χώρα είναι σαν σε ένα νοικοκυριό αυτός που εργάζεται και φέρνει εισόδημα να εισπράττει 1.000 το μήνα και η σύζυγος για τα οικιακά να λαμβάνει από το ίδιο αντιμίσθιο 1.100 Ευρώ και ο παππούς να δικαιούται άλλα 1.100...

Όσο, υπάρχει "λίπος" στην τράπεζα, θα εισπράττουν. Μετά θα πεινάσουν όλοι μαζί και θα καταλήξουν στο δρόμο.

Την εξίσωση αυτή δεν μπορεί να την λύσει χωρίς "αίμα" κανένας ούτε ο Τσίπρας που κάνει τα ακριβώς αντίθετα απ' όσα πρέπει, ούτε ο Μητσοτάκης που έχει πιο λογικές προσεγγίσεις.

Η χώρα είναι καταδικασμένη. Το γεγονός πως δεν το καταλαβαίνει έχει να κάνει με την πλύση εγκεφάλου που έχουμε υποστεί.

Η ελληνική κοινωνία είναι διαβρωμένη μέχρι το μεδούλι από τις αριστερές "σαπουνόφουσκες" περί κρατικοδίαιτης ανάπτυξης μέσω της παραγωγής συνταξιούχων και αργόσχολων αλλά και από την τρυφηλότητά της για δεκαετίες ευημερίας με δανεικά και επιδοτήσεις.

Η ελληνική κοινωνία είναι απίθανο να αποφύγει το ισχυρό σοκ μιας κατάρρευσης.

Επιπλέον, δύσκολα θα μπορέσει την επόμενη μέρα να ορθοποδήσει γιατί το πιο δυναμικό κομμάτι που έχει μεταναστεύσει δύσκολα θα επιστρέψει να διαπρέψει επί των ερειπίων ακόμη κι αν η χώρα καταφέρει να γίνει Ιρλανδία ή έστω Εσθονία...

15.03.2017

Πηγή: www.capital.gr/